କର୍ମକାର

Karmakaara

2021

Annual Magazine of

KIIT POLYTECHNIC
BHUBANESWAR

Intelligence can win you a battle.

But through love, you can win the whole war.

– Prof. (Dr.) Achyuta Samanta

Karmakaara

କଦାଚିତ୍ କାଳିନ୍ଦୀ ତଟ ବିପିନ ସଙ୍ଗୀତ କରବୋ

ମୁଦାଭୀରୀ ନାରୀ ବଦନ କମଳା ସ୍ୱାଦ ମଧୂପଃ

ରମା ଶମ୍ଭୁ ବ୍ରହ୍ମାସୁରପତି ଗଣେଶାର୍ଚ୍ଚିତ ପଦୋ

ଜଗନ୍ନାଥଃ ସ୍ୱାମୀ ନୟନ ପଥଗାମୀ ଭବତୁ ମେ ।।

कदाचित कालिन्दी-तट विपिन संगीत करबो

मुदाभीरी नारीबदन-कमला स्वाद-मधुपः

रमा-शम्भु-ब्रह्मासुरपति गणेशार्च्चित पदो

जगन्नाथः स्वामी नयन पथगामी भवतु मे।

KIIT POLYTECHNIC

Bhubaneswar

Karmakaara

e-Edition

Annual Magazine of
KIIT POLYTECHNIC, BHUBANESWAR

CHIEF PATRON

Prof. (Dr.) Achyuta Samanta
Founder, KIIT & KISS

PATRON

Mr. R.N Dash, Secretary, KIIT & KISS
Mr. D.N Dwivedi, Management Representative, KIIT

ADVISORY BOARD

Dr. Pradeep Ranjan Tripathy, Principal
Mr. Sukant Kumar Rout, Vice-Principal
Mr. Satya Sundar Das, A.O
Mr. Lalita Mohan Lenka, Coordinator, Students' Welfare

EDITORIAL BOARD

Dr. Sukalyan Das, Editor-in-chief
Ms. Chinmayee Mahapatra
Ms. Sradhanjali Das
Mr. Rakesh Roshan
Mr. Deepak Ranjan Nayak
Mr. Ramakanta Behera
Mr. Satya Ranjan Pattnayak

STUDENT EDITORS

Dibyasmruti Swain, 2nd year, Electrical
Anurag Mohanty, 2nd year, Mechanical
Sourav Kumar Mohanty, 2nd year, Mechanical
Rohan Mohapatra, 2nd year, Mechanical
Sahil Suman, 2nd year, Civil
Sitesh Nayak, 1st year, Computer Sc.

EXECUTIVE EDITOR

Mr. Prasant Kumar Patra

COVER PAGE ART DESIGN

Anurag Mohanty, 2nd year, Mechanical

Prof. Achyuta Samanta

Founder & Mentor – KIIT & KISS
KISS Foundation India, UK & U A

KIIT UNIVERSITY | KALINGA INSTITUTE OF SOCIAL SCIENCES | ART OF GIVING

Date: 12.08.2021

Message

I am happy to know that KIIT Polytechnic brings out its annual magazine, 'Karmakaara'.

Established in 1995, when there was a dearth of quality technical institutes in Odisha, KIIT Polytechnic has been in many ways a precursor of the State's progress in the field of technical and professional education. Since its inception, the Institute has produced thousands of competent professionals, who are gainfully employed in reputed companies.

I am very pleased to send this message on this occasion of KIIT Polytechnic and would like to mention that due to the sustained enthusiasm and hard work of the students and staff, the Institute has grown to be an active and vibrant one over the years. I take this opportunity to congratulate the Principal, faculty team, staff and students for the success they have achieved and the commemorative magazine 'Karmakaara' grand success.

I convey my greetings and good wishes on this happy occasion and also wish all members of KIIT Polytechnic the very best.

(Achyuta Samanta)

Founder, KIIT & KISS

Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT)

Deemed to be University

(Established U/S 3 of UGC Act, 1956)

Bhubaneswar, Odisha, India

R. N. Dash

Secretary, KIIT & KISS

Date: 16.08.2021

Message

I am delighted to learn that KIIT POLYTECHNIC is going to publish its signature annual magazine "KARMAKAARA"-2021.

While congratulating the students, faculty and staff on this occasion, I wish this noble endeavour a grand success.

(R.N. Dash)

Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT)

Deemed to be University

(Established U/S 3 of UGC Act, 1956)

Bhubaneswar, Odisha, India

Dr. S. Samanta

Pro Vice-Chancellor

Date: 16.08.2021

Message

It is undeniably a great pleasure to know that KIIT Polytechnic is going to release the student's annual e-magazine 'KARMAKAARA'.

I sincerely appreciate and congratulate the editorial team for going extra mile and adding the charm to this magazine by their valuable contribution. May all out students soar high in unchartered skies and bring glory to the world and their profession with the wings of education.

(Pro Vice Chancellor)

Kalinga Institute of Industrial Technology (KIIT)

Deemed to be University

(Established U/S 3 of UGC Act, 1956)

Bhubaneswar, Odisha, India

Prof. J.R. Mohanty

Registrar

Date: 02.08.2021

Message

I have great pleasure in conveying my best wishes to all the stakeholder of KIIT Polytechnic. It is happy to note that the School is bringing out one magazine "Karmakaara-2021" which is not only the literary creation of the students and teachers but also for bringing the students and teachers a common platform to share and display their ideas and creative talents stating the successful stories of the School. I wish the magazine will contain fascinated personal experiences and wonderful memories of students and faculty members.

I am very happy to convey my congratulations and best wishes to all the students and faculty members for their endeavours in bringing out this wonderful magazine.

Dr. Jnyana Ranjan Mohanty

From Principal's Desk…..

Technical education is an act to facilitate learning and acquisition of technical knowledge, skills, values and beliefs which includes theoretical lectures, discussions, practical demonstrations, skill training, research and skill development. In this century, all educators, institutions, employees and students are imparting their interest in technical education, skill training and research and development to take part for a socio-economic country. The students are the most important resources in this mission for skill acquisition and development.

KIIT Polytechnic being a self financing institution provides a platform to its students for critical thinking, problem solving, analysis, skill training and practices on behalf of noble mission of natural policy makers.

On the eve of publication of the annual magazine, I would like to express my heartiest wish to my staff and students for their valuable contribution towards technical education and skill development, and also I give my gratitude to those staff and students for their interest and contribution in literature, arts, technology and to bring out the annual magazine '"KARMAKAARA".

Dr. Pradeep Ranjan Tripathy

Editorial.....

While violence is conquering over humanism, love, kindness and brotherhood everywhere, dreaming for peace and harmony seems like an illusion. The darkness spread by these riots cover the brilliance of truth. Murder of innocence in the name of land, freedom and religion is in vague. Those riots are operated by the people wearing masks of holiness. The superiors are dominating the inferiors in the mane of globalisation. Though surrounded by these gloomy and horrifying pictures, not only we have to dream for peace but also work on it. We have to be such enthusiasts and optimists that we can see many things in this so called empty society. The voyage for peace may be hindered by pessimists, still we have to walk on this way to reach new milestones. And also we have to remember that we have only one religion, that is humanism.

Sitting on the boat of explosive, we can't dream for icebergs but can we forget there is a glorious morning after every painful darkness.

As life is nothing but a search for oasis of happiness amidst desert of sorrows...

Dr. Sukalyan Das

Editor-In-Chief

Contents

କଥା

କାନ୍ତା	ଅଭିଜିତ୍ ପ୍ରସାଦ ଦାଶ	02
ପାରିବାରିକ ଅଶାନ୍ତି	ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଦାସ	05
ଗୀତାର କର୍ମପ୍ରେରଣା	ପ୍ରତୀକ୍ ଦଇତାପତି	06
କାଳିଆର ବାଳଧୂପ	ରୋହନ ମହାପାତ୍ର	07
ସୁସ୍ଥଜୀବନ ଦୀର୍ଘଜୀବନ	ସୌରଭ କୁମାର ମହାନ୍ତି	08

କବିତା

ସ୍ୱାକ୍ଷରତା ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ	ମଧୁସ୍ମିତା ଶା	12
ସାକ୍ଷୀ	ସନ୍ଦୀପ କୁମାର ଦିକ୍ଷୀତ୍	12
କୋଭିଡ୍ ମିଶା ଭବିଷ୍ୟତ	ଶଶୀ ଭୁଷଣ ବାରିକ	13
ଶ୍ରାବଣ,ଫଗୁଣ,ପ୍ରେମ ଓ ପ୍ରଜାପତି	ସ୍ୱଦିପ କୁମାର ଲେଙ୍କା	13
ବୃକ୍ଷ ହିଁ ଜୀବନ	ସାଇ ସୁଧା ମହାପାତ୍ର	14
ଆହେ ନୀଳାଚଳ ନାଥ	ରାଧେଶ୍ୟାମ ଦାସ	14
ମା	ଲିପ୍ସା ମହାପାତ୍ର	15
ମମତାର ମୂଳ	ଜ୍ୟୋର୍ତିମୟୀ ପଣ୍ଡା	15
ଗୁରୁ	ସୁଶ୍ରୀ ଦେବାଂଶୀ ସାହୁ	16
ମୋ ଆଈ	ଦିବ୍ୟ ସ୍ମୃତି ସ୍ୱାଇଁ	16

Contents

Kaleidoscope

Google Glass	Diptimayee Nayak	18
Green Computing	Aditya Kumar Jha	18
Health is Wealth	Md. Ashik Hussain	19
If I was a Book	C.Nibedita Swain	19
How To Achieve Success in Life	Rajesh Kumar Pradhan	20
Teacher & Student	Hiranmayee Sai Swain	20
My Pleasure Trip	Priyadarshi Mohanty	21
Culture & Tradition	Pokala Sindhuja	22

Kaolin

Dimensions	Sudoshna	24
My Mother is My Life Line	Dibya Smruti Swain	24
Drop of Love	Aurovind Bharat Sukumar	25
Growing Old	Kaniz Lohara Yasmin	25
If Death Do Us Apart	Ryan Christopher Druart	26

କଥା

କାନ୍ତା

(ଅନୁବାଦ ଗଳ୍ପ)

ସୃଷ୍ଟି : ସୁରେଶ କୁମାର ଗୋୟଲ

ଅନୁସୃଷ୍ଟି : ଅଭିଜିତ୍ ପ୍ରସାଦ ଦାଶ
ଅଧ୍ୟାପକ, ସିଭିଲ୍

ରାତିରେ ଟେଲିଫୋନ୍ ଘଂଟି ବାଜିଲା । ପୋଲିସ୍ ଥାନାର ଫୋନ୍ । ରାତି ତିନିଟା । ଏମିତି କି ଅଘଟଣ ଘଟିଲା ଯେ ମୋତେ ଡକେଇଲେ ସେମାନେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନଜରବନ୍ଦୀ ଥାଏ ଜଣେ ଭାରତୀୟ ଝିଅ । ସେ ହିନ୍ଦୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷା ଜାଣେନା । ପୋଲିସ୍‌ବାଲା ହିନ୍ଦୀ ଜାଣନ୍ତିନି । ଦୁଇ ଘଂଟା ଆଗରୁ ଗୋଟାଏ ପୋଲିସ୍ କାର୍ ତାକୁ ଧରି ଆଣିଛି ଥାନାକୁ । ସେ ଅହରହ କାନ୍ଦୁଥାଏ । ପୋଲିସ୍ ସର୍ଜେଂଟ ମୋତେ କହିଲେ ରାତି କଥା ନଭାବି ଥାନାକୁ ଆସିବାକୁ । ସେ ଝିଅ ସହିତ କଥାହେଇ ତା'ର କାନ୍ଦ ବନ୍ଦ କରାଇବାକୁ । ତା ବୟାନ ନେବାରେ ପୋଲିସ୍‌କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ।

ଏମିତି ରାତିରେ ପୋଲିସ୍ ଥାନାକୁ ଯିବାମୋତେ ଭାରି ଖରାପ ଲାଗୁଥାଏ । ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହିଲି, "ତୁମେ ମୋ ସହିତ ଚାଲ । ହୁଏତ ତୁମକୁ ଦେଖି ସେ ଝିଅଟା ଚୁପ୍ ହେଇଯିବ ।" କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ଉପରକୁ ରେଜେଇ ଟାଣି ନେଇ କହିଲେ, "ପୋଲିସ୍‌ବାଲା ତ ତୁମ ନାଁରେ ଚେକ୍ ପଠେଇବେ । ମୋତେ ଯଦି ଟଙ୍କା ମିଳିବ ମୁ ଯିବି । ଏମିତି ମାଗଣା ସମାଜ ସେବା ମୁଁ କରିପାରିବିନି ।"

ଗଲା ଦୁଇବର୍ଷ ହେଲା ମୁଁ କାର୍ଡିଫ୍ ପୋଲିସ୍‌କୁ ଜଣେ ଦ୍ୱିଭାଷୀ ଭଳି ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆସୁଛି । ଅନେକ ଭାରତୀୟ ଆଉ ପାକିସ୍ତାନୀଙ୍କୁ ଇଂରେଜୀ ଆସେନା । ଏଣୁ ପୋଲିସ୍‌ର ଦରକାର ଜଣେ ନିଷ୍ପକ୍ଷ ଦ୍ୱିଭାଷୀ । ସେମାନେ ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଡକାନ୍ତି । ଏମିତିକି ସ୍ଥାନୀୟ ଅଦାଲତରୁ ମୋତେ ଡାକରା ଆସେ । ଗୋଟାଏ ସ୍ଥାନୀୟ କଂପାନୀରେ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦରେ କେତେବର୍ଷ ହେଲା ଚାକିରୀ କରି ଆସୁଛି । ଏଇ କାରଣରୁ ପୋଲିସ ଓ ଅଦାଲତର ମୋ ନିରପେକ୍ଷତା ଉପରେ ଅଗାଧ ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ । ମୋର ଏ ସମାଜ ସେବା ପାଇଁ ପୋଲିସ୍ ଆଉ ଅଦାଲତ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ମୋ କଂପାନୀ ମାଲିକ ମଧ ମୋର ଏ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ଦିଅନ୍ତି ।

ପୋଲିସ ଥାନାରେ ପହଂଚିଲି । ଡିଉଟିରେ ଥିବା ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ମୋତେ ଅଭିବାଦନ କଲେ । ସେ ତ ମୋତେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ପଚରା ଉଚରା କରିବାକୁ ମୋତେ ସେଇ କୋଠରୀକୁ ନେଇଗଲେ । ଜଣେ ମହିଳା ପୋଲିସ ଅଫିସର ସେ ଝିଅକୁ ଆଣିଲେ । ବୟସ ପ୍ରାୟ କୋଡିଏ କି ଏକୋଇଶ ହେବ । ଦୁର୍ବଳ ଦେହ । ପତଳା । ଏତେ ଥଣ୍ଡାରେ ତା ଦେହରେ ଥାଏ ଗୋଟାଏ ପତଳା ସ୍ୱେଟର । ପୋଲିସ ଥାନାର ପରିବେଶ ତ ଗରମ । ସେ ବୋଧହୁଏ ଥଣ୍ଡାରେ କିମ୍ବା ଭୟରେ ଥରୁଥାଏ ।

"ଠିଆ ହେଲ କାହିଁକି ? ବସ ! ତୁମ ନାଁ କ'ଣ ?" ସାହାନୁଭୂତିର ସହିତ ମୁଁ କହିଲି । ମୋ କଥା ଶେଷ ନ ହେଉଣୁ ସେ କଇଁ କଇଁ କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ।

"ବିଚାରୀ ପୂର୍ବରୁ ଭୟଭୀତ ହେଇଯାଇଚି । ଏବେ ଆଉ ଜଣେ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଦେଖି ଟିକେ ସାହାସ ହେଲା ତା'ର । ଏଥିପାଇଁ କାନ୍ଦୁଚି ।" ମହିଳା ପୋଲିସ୍ ଅଫିସରଙ୍କୁ ମୁଁ ଇଂରାଜିରେ କହିଲି । ପୁଣି କହିଲି "କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ୟା ସହିତ ଏକାକୀ କଥା ହେଲେ ସେ ବୟାନ ଦେବାକୁ ହୁଏତ ରାଜି ହେଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା ଥାନାକୁ ଅଣାଗଲା କେମିତି ?"

ସେ ଅଫିସର କହିଲେ "ଜଣେ କିଏ ମିଷ୍ଟର ମେହେରା ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚୋରି ରିପୋର୍ଟ ଲେଖେଇଥିଲେ । ଗତକାଲି ସକାଳୁ ସେ ତାଂଙ୍କ ଘରୁ ପନ୍ଦର ପାଉଣ୍ଡ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଘଡ଼ି ନେଇ ପଳେଇଥିଲା । ସେଠି ଚାକରାଣୀ ଥିଲା । ପୋଲିସ ଧରିଲା ବେଳକୁ ତା ପାଖରେ ଟଙ୍କା କି ଘଂଟା କିଛି ନଥିଲା । ହାଇଓ୍ୱେ କଡ଼ରେ ରାସ୍ତାରେ ଏକାକୀ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ପୋଲିସ ଧରିଲା ।" ଏହାକହି ସେ ତାକୁ ସେଇଠି ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

"ଆରେ ବସୁନ କାହିଁକି ? ତୁମେ ତ ତୁମ ନାଁ କହିଲନି ?" ସେ ବସିଲା, "ଆଜ୍ଞା ମୋ ନାଁ କାନ୍ତା ।" "ନିଜ ବିଷୟରେ ଆଉ କିଛି କହୁନ । ଭାରି ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଯାଇଚ ନା ? ସବୁ ସତ କଥା ମୋତେ କୁହ । ତୁମ ପୋଲିସ ବୟାନ ମୁଁ ସଠିକ ଭାବରେ ଲେଖିପାରିବି ।"

ସେ ତା'ର କାହାଣୀ ଶୁଣେଇଲା-

-"ଆମ ଘର ଆହ୍ଲାବାଦରେ । ବାପା ମୋର ସେଇଠି

ବହି ଦୋକାନ କରିଛନ୍ତି । ଦୁଇବର୍ଷ ତଳେ ଲଣ୍ଡନର ଜଣେ ଯୁବକ ସହିତ ବାପା-ମାଆ ମୋର ବିବାହ କରାଇଦେଲେ । ଯୁବକ ତାଂଙ୍କ ମାଆ ସହିତ ଭାରତ ଆସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମାଆ ସା ଥିରେ ଥିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡରେ ରହିବି ଏକଥା ଭାବି ଖୁବ୍ ଖୁସିରେ ମୁଁ ବିବାହ କଲି । ଏଠିକି ଆସି ଜାଣିଲି ସେ ମୋ ପାଇଁ ଏ ଶାଶୁଘର ନର୍କ ବଳି ଖରାପ । ତିନି ବଖରା ଘର, ଶାଶୁ-ଶ୍ୱଶୁର, ପାଂଚ ପିଲା ଆଉ ମୁଁ । ସମସ୍ତେ ସ୍କୁଲ କଲେଜରେ ପଢ଼ନ୍ତି । ମୋ ସ୍ୱାମୀ ବେକାର, ଘରେ ଥାଆନ୍ତି ସବୁବେଳେ । ଚାକିରୀ କେବେ ମିଳିଲାନି ତାଙ୍କୁ । ମୋତେ ଚାକରାଣୀ ଭଳି ଘରେ ରଖିଥାନ୍ତି । ସକାଳେ ସଂଧାରେ ଘରେ କାମକରେ । ଅନ୍ୟ ସମୟରେ କେତେଜଣ ଇଂରେଜଙ୍କ ଘରେ ସଫାସଫି କାମ ପାଇଁ ଯାଏ । ପାଇଖାନା ସଫା କାମ । ଶାଶୁ ବସି ବସି ସବୁବେଳେ ମୋ ଉପରେ ହାତ ଉଠାନ୍ତି । ମୋ ବେକାର ସ୍ୱାମୀ ବସି ଚୁପ୍‌ଚାପ୍ ଦେଖନ୍ତି ସବୁ । ସେ ମଧ ନିଜର ସବୁ ରାଗ ଶୁଝାନ୍ତି ମୋ ଉପରେ । ବେକାର, ବେଳେବେଳେ ମଦ ପିଅନ୍ତି । ମୋ ଅବସ୍ଥା ଅସମ୍ଭାଳ ହେଇଯାଏ । ମୁଁ କେବେ ଶାଢ଼ୀ ପିନ୍ଧେନା । ଅଂଟା ଆଉ ପିଠିରେ ମାଡ଼ ଦାଗ କାଳେ ଲୋକମାନେ ଦେଖିପାରିବେ । ଆପଣ ଦେଖିବେ ?"

"ନାହିଁ ନାହିଁ, ଥାଉ ।" ମୁଁ କହିଲି ।

ସେଦିନ ମୋ ଶ୍ୱଶୁର ଖାଇବା ପ୍ଲେଟ୍‌କୁ ମୋ ମୁହଁକୁ ଫୋପାଡ଼ିଲେ । ଭାରି ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା । ମୁଁ ତ ପୁଣି ମଣିଷ । ଏଥିରେ ମୋର ଦୋଷ କ'ଣ । ଗୋଟାଏ ଝିଏ ହେଇ ଜନ୍ମ ହେଲି ଆଉ ଏଠିକି ତାଙ୍କର ବୋହୂ ହୋଇ ଆସିଲି ।

"ମୁଁ ସେ ଘରୁ ପଳେଇ ଆସିଲି । ସେଦିନ ଜଣେ ଇଂରେଜ ପରିବାର ମୋତେ ଦଶ ପାଉଣ୍ଡ ଦରମା ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ଆସିଲି ବସ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଡକୁ । ସେଠି ବସ୍ ଟିକେଟ ଲାଇନ୍‌ରେ ଜଣେ ଭାରତୀୟ ଠିଆ ହେଇଥିଲେ । ମୁଁ ସେଇ ଜାଗାର ଟିକେଟ କିଣିଲି, ସେ ଯେଉଁଠିକି ଯାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ କାର୍ଡିଫ୍‌କୁ ଆସିଲି ।"

ସେ ଥଣ୍ଡାରେ ଥରୁଥାଏ । ମୁଁ ପଚାରିଲି, "ଚା' ପିଇବ ? " ସେ ରାଜି ହେଲା । ମୁଁ ତାକୁ ସେଇଠି ଛାଡ଼ି ମେସିନ୍‌ରୁ ଦୁଇ ଗ୍ଲାସ୍ ଚା ଆଣିଲି । ଚା ପିଇ ସେ ମୁହଁକୁ କେମିତି ବିକୃତ କରିଦେଲା । ମେସିନ୍ ଚା'ର ସ୍ୱାଦ ଏମିତି ହେଇଥାଏ ।

"ଆଚ୍ଛା, ତମେ ଯାହା ସହିତ କାର୍ଡିଫ୍‌କୁ ଆସିଲ, ସେ ମେହେରା ?" ମୁଁ ପଚାରିଲି ।

-"ହଁ ସେ ମେହେରା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି କାମ ବିଷୟରେ । ତାଙ୍କର ତିନୋଟି ପିଲା । ସ୍ତ୍ରୀ କାମ କରନ୍ତି । ସେ କହିଲେ ଚାକିରୀ ମିଳିବା ଯାଏ ତାଙ୍କର ଘରେ ରହିବି । ତାଙ୍କ ଘର କାମ ଆଉ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରିବି । ସପ୍ତାହକୁ ସେ ଏଥିପାଇଁ କୋଡ଼ିଏ ପାଉଣ୍ଡ ଦେବେ । ମେହେରାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ କୋଡ଼ିଏ ପାଉଣ୍ଡ ବେଶୀ ହେଇଯାଉଛି । ସେ ଦଶ ପାଉଣ୍ଡରୁ ବେଶୀ ଦେବେନି । ମୁଁ ଆଉ କ'ଣ କହିବି, ଯାହାହେଉ ଏଠି ତ କେହି ମାରଧର କରିବେନି । ମେହେରାଙ୍କ ଘରେ କାମ କରିବାକୁ ମୋର କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଲାନି । ପିଲାମାନେ ବି ଭାରି ଖୁସି । ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ ଖୁସି । ହଁ, ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମେହେରା ମୋତେ ଏମିତି ଚାହାନ୍ତି ଯେମିତି ମନେହୁଏ ସେ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ମୋ ପୋଷାକ ଖୋଲିଦେଉଛନ୍ତି ।

"ପାଂଚ ସପ୍ତାହ ହେବ ମୁଁ ମେହେରାଙ୍କ ଘରେ କାମ କଲି । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପଇସା ମାଗିଲିନି କି ସେ ମୋତେ ଦେଲେନି । ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜର କିଛି ପୁରୁଣା ପୋଷାକ ମୋତେ ଦେଇଥିଲେ ପିନ୍ଧିବାକୁ । ଏଥିପାଇଁ ମୋର ଟଙ୍କା ଦରକାର ହେଇନଥିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ମୋର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କଥା ମନେପଡ଼ିଲା । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିବେ । ସେ ବା କ'ଣ କରିବେ ? ଯୁବକ ପୁଅ ଚାକିରୀ ବିନା ବାପଧନ ଖାଉଛନ୍ତି । ସବୁ ରାଗ ମୋ ଉପରେ ସାରୁଥିଲେ । ଦିନେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲି । ସୌଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ସେତେବେଳେ ଘରେ ଆଉ କେହି ନଥିଲେ । ଅଧଘଂଟା ଯାଏ କଥା ହେଲି । କହିଲେ ତୁ ଚାଲିଆ । ମୋର ଚାକିରୀ ମିଳିଗଲେ ମୁଁ ତୋତେ ଏଠୁ ନେଇ ନିଜ ସଂସାର ଗଢ଼ିବି । ମୋର ଇଚ୍ଛା ହେଉଥାଏ ସେହି ମୁହୂର୍ତରେ ମେହେରା ଘର ଛାଡ଼ି ଲଣ୍ଡନ ଚାଲି ଯିବାକୁ । ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲାବେଳକୁ ହଠାତ୍ ମେହେରା ବାହାରୁ ଫେରିଆସିଲେ । ମୁଁ ଫୋନ୍ ରଖିଦେଲି । କେଉଁଠିକି ଫୋନ୍ କରିଥିଲି ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ମୁଁ ଲଣ୍ଡନ କଥା କହିଲି । ସେ ରାଗିଗଲେ, ମୋତେ ଗାଳିଦେଲେ । ମୋତେ ଟାଣିଟାଣି ତାଙ୍କ ବେଡ୍‌ରୁମ୍‌କୁ ନେଇଗଲେ । ମୋ ପୋଷାକ ପତ୍ର ଚିରି ଦେଲେ ।" କାନ୍ତାର କମିଜ୍ ଚିରା, ସ୍ୱେଟର ଭିତରୁ କାନ୍ଧ ଦିଶୁଥାଏ । "ମୁଁ ତାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ବୁଝିପାରିଲି । କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପଡ଼ି ଉଠି ସେଠାରୁ ଚାଲି ଆସିଲି ।"

"ଆସି ପହଂଚିଲି ସହରରେ । ସକାଳୁ କିଛି ଖାଇ ନଥାଏ । ଜଣେ ଭାରତୀୟ ରେସ୍ତୋରାଁ ବାଲାଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ମାଗିଲି । ସେ କହିଲେ ପରିବା କାଟି ଦେଲେ ଖାଇବାକୁ ମିଳିବ । ଖାଇସାରିବା ପରେ ମୁଁ ଲଣ୍ଡନକୁ ଯାଉଥିବା ରାସ୍ତାରେ ପହଁଚିଲି । ଲିଫ୍ଟ ମାଗିଲି । କାର୍ଡିଫରୁ ଚାଳିଶି ମାଇଲ ଆସିଲା ପରେ ହାଇଓ୍ୱେ ଉପରେ ପୋଲିସ୍ ମୋତେ ଧରି ଏଠିକି ନେଇ ଆସିଲେ ।"

"ହେଲେ ମେହେରା ରିପୋର୍ଟ ଲେଖିଚନ୍ତି ତମେ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଟଂକା ଆଉ ଘଂଟା ଚୋରେଇ ଆଣିଚ ।"

"ଆଜ୍ଞା ! ଟଙ୍କା ଚୋରି କରିଥିଲେ ବସ ଟିକେଟ କିଣି ଆରାମ୍‌ରେ ଲଣ୍ଡନ ଚାଲି ଯାଇପାରିଥାନ୍ତି ।" କାନ୍ତାର ଯୁକ୍ତି ମୋତେ ଠିକ୍ ଲାଗିଲା । ଏତେ ଥଣ୍ଡାରେ ଥରି ଥରି ସେ ବା

ହାଇଓ୍ୱେ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତା କାହିଁକି ?

"କାନ୍ତା, ତୁମ ଉପରେ ଚୋରି କେସ୍ ଚାଲିବ । ତୁମର ପ୍ରଥମ କେସ୍ । ଏଣୁ ପ୍ରାୟ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବନି । ଆଉ ଯଦି ବା ମିଳିବ କମ୍ । କିନ୍ତୁ ପୋଲିସ୍ ଫାଇଲରେ ତୁମ ନାଁ ରହିଯିବ । କୌଣସି ସରକାରୀ ଚାକିରୀ ତୁମକୁ ମିଳିବନି ।" ମୁଁ ତା'ର ବିଷମ ପରିସ୍ଥିତି ତାକୁ ବୁଝେଇଦେଲି । ସେ ଖୁବ୍ ଡରିଗଲା ।

"ସାହେବ, ଏ ପୋଲିସ କେସ୍‌ରୁ ଯେମିତି ହେଲେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ନହେଲେ ଶଶୁରଘର ଲୋକ ମୋତେ କଂଚା ଖାଇଯିବେ ।"

"ପୋଲିସବାଲା କେସ୍ ଚଲେଇବେ କି ନାହିଁ, ଏହା ମେହେରାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।"

ସେତିକିବେଳେ ପୋଲିସ୍ ଅଫିସର ଜଣକ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ ଯେ ମେହେରା ଆସିଛନ୍ତି । ମେହେରା ମୋତେ କହିଲେ, "ମୁଁ ମେହେରା, ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ମୋତେ ଜାଣନ୍ତିନି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ କଂପାନୀକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ମାଲ ଯୋଗାଉଚି । ଆପଣ ଚେକ୍‌ର ଦସ୍ତଖତ କଲାପରେ ଆମର ପେମେଂଟ୍ ହୁଏ ।"

ମେହେରା ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଜାଣେନା ।

-"ଆପଣ ତା' ହେଲେ ମିଷ୍ଟର ମେହେରା ?"

-"ସାର୍, ଆପଣ ଏଠି ଏ ସକାଳୁ କ'ଣ କରୁଚନ୍ତି ?"

-"ଆପଣଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ କାନ୍ତାକୁ ପୋଲିସ୍ ଧରିଆଣିଚି । ତାକୁ ଇଂରାଜୀ ଅସେନା । ଏଣୁ ପୋଲିସ୍ ଦ୍ୱିଭାଷୀ ହିସାବରେ ମୋତେ ଡକେଇଚନ୍ତି ।"

"ସାର୍ ଏଇଟା ଏକ୍‌ଦମ୍ ବଦମାସ୍ । ମୋ ଘରୁ ପନ୍ଦର ପାଉଣ୍ଡ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଘଂଟା ଚୋରି କରି ପଳେଇ ଆସିଚି ।"

ମୁଁ ମେହେରାଙ୍କ ହାତ ଧରି ଗୋଟାଏ ପାଖକୁ ନେଇଗଲି । ତାଙ୍କୁ ଭଲରେ ବୁଝେଇ କହିଲି, "ମେହେରା ବାବୁ, ଆପଣ ତ ବୁଝିଲା ଶୁଝିଲା ଲୋକ, ବେକାର ଏ ମାଲିମୋକଦ୍ଦମା ଭିତରକୁ ଟାଣି ହେଇଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ଯଦି ସେ କିଛି ଦଣ୍ଡ ପାଇବ, ଆପଣ ସେଥିରୁ କ'ଣ ପାଇବେ ? ଆପଣଙ୍କର ଯାହା କ୍ଷତି ହେଇଚି ତାକୁ ମୁଁ ଦେଇଦେଉଚି । ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଫେରେଇ ନିଅନ୍ତୁ ।"

"ଆପଣ କହୁଚନ୍ତି ତ ମୁଁ ରିପୋର୍ଟ ଫେରେଇ ନଉଚି ।" ଡିଉଟିରେ ଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ମେହେରା ରିପୋର୍ଟ ଫେରେଇନେଲେ । ମୋତେ କହିଲେ, "ସାର୍ କେବେ ସେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମ ଘର ଆଡେ ଦିନେ ଆସନ୍ତୁ ।" କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ଚାଲିଗଲେ । ମୋ ସହିତ ପରିଚୟ ହେବା, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଭ ସଂଙ୍କେତ ବୋଲି ଭାବିଲେ ସେ ।

ପୋଲିସ୍ ସର୍ଜେଂଟ୍ କାନ୍ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଲଣ୍ଡନ ଯିବା ପାଇଁ ତା ପାଖରେ ପଇସା ନଥାଏ । ମୋ ପର୍ସ ଦେଖିଲି, ସେଥିରେ ତିରିଶି ପାଉଣ୍ଡ ପଡ଼ିଥାଏ । ତାକୁ ସବୁ ପଇସା ଦେଇଦେଲି । ଲଣ୍ଡନ ଯିବା ପାଇଁ ଏତିକି ବହୁତ ହେବ । କାନ୍ତାକୁ ପୋଲିସ୍ କାର୍ ନେଇ ବସ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ଛାଡ଼ି ଆସିବ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏତକ କଲି, ତା ପାଇଁ ପୋଲିସ୍ ବାଲାତ ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ କିଛି କରିବେ ।

ମୋ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲାବେଳେ କାନ୍ତା ମୋ ପାଦ ଛୁଇଁ ପ୍ରଣାମ କଲା । ପୋଲିସ୍ କାରରେ ବସିଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ପୋଲିସ୍ କାର୍ ଚାଲିଗଲା । ପଛକୁ ମୁହଁ ବୁଲେଇ ମୋତେ ଚାହିଁଲା । କାନ୍ତା । ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳକୁ ଚାଲିଗଲା । ହଠାତ୍ ମନେ ପଡ଼ିଲା କାନ୍ତାର ବାପା-ମାଆଙ୍କ କଥା । ସେମାନେ ଭାରତରେ ଖୁବ୍ ଖୁସିରେ ଥିବା ଝିଅକୁ ତାଙ୍କର ଲଣ୍ଡନରେ ବାହା କରେଇଚନ୍ତି । ସେମାନେ ବା ଏତେ ସବୁ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ କ'ଣ ଜାଣୁଥିବେ । ଝିଅ ତାଙ୍କର କି ଦୟନୀୟ ଅବସ୍ଥା ଭୋଗୁଚି । ଏସବୁ ଭାବି ଭାବି ଗୋଟାଏ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ବାହାରି ଆସିଲା । ମୁଁ ନିଜେ ଗୋଟାଏ ଝିଅର ବାପାତ ! ଆଖି ମୋର ଓଦା ହେଇଆସିଲା କାନ୍ତା କଥା ଚିନ୍ତାକରି ।

ପାରିବାରିକ ଅଶାନ୍ତି

ଦାୟୀ ଓ ଦାୟିତ୍ୱ

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଦାସ
ଏସ୍.ଟି.ଏ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍

ଘର ହସୁଥିବ । ପରିବାର ହସୁଥିବ । ହସଖୁସିରେ ସମୟ ଗଡ଼ି ଯାଉଥିବ । ସମସ୍ତେ ଏକ ମନ ହୋଇ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ନେହାଦର ବାଂଟୁଥିବେ ଓ ସମୟ ଅସମୟରେ ଉତ୍ତମ ବୁଝମଣାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିର ସାମନା କରିପାରୁଥିବେ । ଏଭଳି ପରିବାର କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗେ ? ପୂର୍ବପୀଢ଼ିର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଥିବ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟର ଅବସାଦ, କି ଉତ୍ତରପୀଢ଼ି ନିଜକୁ ଏକାକୀ ଅନୁଭବ କରିବାର ଅବକାଶ ନ ଥିବ । ଯେଉଁଠାରେ ପରିବାରର ମୁରବୀ ଜଣକ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିପାରୁଥିବ, ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ନଥିବ ବ୍ୟକ୍ତିସର୍ବସ୍ୱ ଚିନ୍ତାଧାରା, ସୁବିଧାବାଦିତା କି ସ୍ୱାର୍ଥପରତା; ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଥା ଭୁଲି ଅନ୍ୟର ସମସ୍ୟା ଓ ଅସୁବିଧା ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂରକରିବା ପାଇଁ ଆଗଭର ହେବାର ମାନସିକତା ଥିବ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏପରି ଏକ ପରିବେଶ-ପରିସ୍ଥିତି ଯେଉଁଠାରେ ବିରାଜୁଥିବ; ସେଇଟା ଘର ନୁହେଁ, ସ୍ୱର୍ଗ ପାଲଟି ଯାଏ ।

ସମୟ ଗଡ଼ିଚାଲିବା ସାଙ୍ଗକୁ ଉତ୍ତରପୀଢ଼ି କ୍ରମେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ଓ ରୋଜଗାରକ୍ଷମ ହୋଇ ଘର ସଂସାର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଯାନ୍ତି । ତଥାକଥିତ ମୁରବୀ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ଅବସର ନେବା ପାଇଁ ବିବଶ ହୋଇଯାଏ । ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କର ବିବାହାଦି ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ କରି ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ହାତରେ । ପାରିବାରିକ ଚକ୍ରରେ କ୍ରମେ ପୁନଃ ଉତ୍ତରପୀଢ଼ିମାନଙ୍କର ଜନ୍ମହୁଏ । ଧୀରେ ଧୀରେ ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି ଭଗ୍ନହୁଏ । ଯେଉଁ ପରିବାରରେ ସଦା ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ବିରାଜୁ ଥିଲା, ସେଠାରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟିହୁଏ । ଏକଦା ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଥିବା ପ୍ରେମ ଓ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱବୋଧରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରିଥିଲେ, ଆଜି ସମୟଚକ୍ରରେ କେଜାଣି ସେମାନେ ଆତ୍ମକେନ୍ଦ୍ରିକ ହୋଇଯାନ୍ତି । ସାହିପଡ଼ିଶା କୁହାକୁହି ହୁଅନ୍ତି, ଆମୁକ ବାବୁଙ୍କ ପୁଅଟି ଭଲ ଥିଲା, ବାହାହେଲାପରେ କେଜାଣି କାହିଁକି ଏତେ ବଦଳିଗଲା । ତାଙ୍କର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନପାଇଁ ବିବାହୋତ୍ତର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦାୟୀକରାଯାଇ ପରୋକ୍ଷ ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବରେ ବିଚାରୀ ପର ଝିଅଟି ଉପରେ ଦୋଷ ଲଦି ଦିଆଯାଏ ।

ଶାଶୁଘରେ କେଇଟା ମାସ ଯାଇଛିକି ନାହିଁ, ବିଚାରୀ ବୋହୁଟିକୁ ହିଁ ସବୁକଥାରେ ଦାୟୀ କରାଯାଇ ଅପବାଦର ଟୀକା ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯାଏ । ଜଣଙ୍କର ସ୍ୱଭାବରେ ଏପରି ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ ନକରି ବୋହୁଟିକୁ ଦୋଷ ଦିଅନ୍ତି ସିନା, ପ୍ରକୃତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଗଭୀରଭାବେ ଅନୁଶୀଳନ କରିବାକୁ କାହାର ଦୃଷ୍ଟି ନଥାଏ । ପର ଝିଅକୁ ଦୋଷ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କେବେ ଚିନ୍ତାକରୁନା କି ଆମ ପୁଅ କ'ଣ ସତରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ? ପର ଝିଅ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପୁଅକୁ ବଶୀଭୂତ କରିପାରିଲା, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ କାହିଁକି ତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନିଜ ଅଧିନସ୍ଥ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ବାସ୍ତବିକତା ପ୍ରତି ଆମକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ କେତେକ ଅସମାହିତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆମକୁ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅଧିକ ସଚେତନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆପଣ ନିଜ ବାପା–ମା, ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ଦରଦୀ, ଆପଣଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଧାରା, କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ଆପଣଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ପରଖି ନିଅନ୍ତି ଓ ତଦନୁସାରେ ଆପଣଙ୍କପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ସେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖନ୍ତି ଆପଣ ନିଜେ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତି ଅବହେଳା କରୁଛନ୍ତି; ସେ ନିଜେ ପରିବାରରୁ ସଂସ୍କାର ପାଇନଥିଲେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ କରାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ମାନସିକତାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଦୂଷିତ କରାଇବାକୁ ଇନ୍ଧନ ଯୋଗାଇଦିଅନ୍ତି । ଏ ସବୁ ନବୁଝି ନସୁଝି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ।

ଆପଣଙ୍କର ସୁଖର ପରିବାରକୁ ଅଶାନ୍ତ କରି ଉଜାଡ଼ି ଦେବାରେ ଆପଣ ହିଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ମୂଳଦୁଆ ପକାନ୍ତି । ଏଥିରେ ତିଳେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଗୀତାର କର୍ମପ୍ରେରଣା

ପ୍ରତୀକ୍ ଦଇତାପତି
ମେଟାଲ୍ଲର୍ଜି, ୨ୟ ବର୍ଷ

ସମଗ୍ର ଗୀତାରେ ତିନୋଟି ବିଶେଷ ପ୍ରକାର ଯୋଗର କଥା କୁହାଯାଇଛି । ସେ ଗୁଡିକ ହେଲା କର୍ମ ଯୋଗ, ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ଓ ଶକ୍ତି ଯୋଗ । ଏହି ତିନୋଟି ଯୋଗ ମଧରେ ଏକ ସୁନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି । ସଂସାରରେ ବଂଚିବାପାଇଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କିଛି ନା କିଛି କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ।

ବିନା କର୍ମରେ ମନୁଷ୍ୟ ତିଷ୍ଠିବା ଅସମ୍ଭବ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, କର୍ମ କେତେ ପ୍ରକାର ? କର୍ମ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର - ସୁକର୍ମ ଓ କୁକର୍ମ । ଯେଉଁ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମୋନ୍ନତି ସହ ଦେଶବିଦେଶର ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହୁଏ, ତାହା ସୁକର୍ମ ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ ହେଉଛି କୁକର୍ମ । ସୁକର୍ମ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇ ଥାଏ । କୁକର୍ମ ଫଳ ପାପରେ ପରିଣତ ହୁଏ । କର୍ମ କଣ ? ମନ ଜାତ ହେଉ ଥିବା ପ୍ରେରଣାର ବାସ୍ତବ ଓ ବାହ୍ୟ ସଫଳ ରୂପାନ୍ତର ହିଁ କର୍ମ । ତେଣୁ କର୍ମର ଉତ୍ସ ମନରେ ସୁକର୍ମ ପ୍ରେରଣା ସୁଜ୍ଞାନରୁ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥାଏ । ସୁଜ୍ଞାନ ବା ସତ୍‌ଜ୍ଞାନ ସତକର୍ମର ଆଧାର ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଯଥା ଅର୍ଜିତ ଜ୍ଞାନ ଓ ସ୍ୱତଃପୂତ ଜ୍ଞାନ । ଅର୍ଜିତ ଜ୍ଞାନ, ଆଧାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ, ଚିନ୍ତନ ଓ ବିଶ୍ଳେଷଣ ମାଧମରେ ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱତଃପୂତ ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି ମାଧମରେ ଅନ୍ତର ଭିତରେ ଜାତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ ହେଉଛନ୍ତି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଭକ୍ତ କବି ତୁଳସୀ ଦାଶ, ସନ୍ଥ ତୁକାରାମ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ପଂଚସଖା ଇତ୍ୟାଦି ମହାପୁରୁଷମାନେ ।

ଭକ୍ତିଭାବ ବା ଭକ୍ତିଯୋଗ କିପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ? ଏହାର ସ୍ୱରୂପ କିପରି ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି । "ସର୍ବ ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ ମାମେଙ୍କ ଶରଣଂ ବ୍ରଜ" । ଅର୍ଥାତ ଶରଣାଗତ ଦାସ ଭାବରେ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ହିଁ ଭକ୍ତିଯୋଗ । କେବଳ ଏହିପରି ଭାବରେ ଭଗବତ୍ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇପାରେ, ଯଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଅସାଧ ଓ ଅସମ୍ଭକୁ ଅନାୟାସରେ ସାଧନ କରିପାରେ ।

ଗୀତାରେ କର୍ମଯୋଗ, ଜ୍ଞାନଯୋଗ, ଏବଂ ଭକ୍ତିଯୋଗ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ହୋଇ ମଣିଷ ଜୀବନର ଆଦର୍ଶକୁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି । କର୍ମର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଅତିପ୍ରବଳ ଓ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ତେବେ କର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ଭଗବାନ କହିଛନ୍ତି, ''କର୍ମେଣ୍ୟ ବାଧିକାରସ୍ତେ ମା ଫଳେଷୁ କଦାଚନ'' । ଅର୍ଥାତ ଫଳାଫଳର ଚିନ୍ତା ଛାଡି ନିର୍ଲିପ୍ତ ଓ ଅନାଶକ୍ତ ଭାବେ ତୁମେ କେବଳ କର୍ମ କରିଯାଅ । ଆଉ ଅନ୍ୟ ଯାହା କିଛି ରହିଲା, ସେ ସବୁ ମୋର ଦାୟିତ୍ୱ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ତ୍ରିବିଧ ଯୋଗର ହିଁ ସଂସାର ମାନବ ଜୀବନକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ କରିଥାଏ ।

ପରିଶେଷରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଗୀତାର ଦର୍ଶ, ତତ୍ତ୍ୱ, ଆଦର୍ଶ ଓ ବାଣୀ ସର୍ବକାଳେ, ସର୍ବସ୍ଥଳେ ଓ ସର୍ବବିଷୟରେ ସମଗ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଓ ପାଳନୀୟ । ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ କର୍ମ ପ୍ରେରଣା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମୁଖାରବିନ୍ଦରୁ ଅମୃତ ବାଣୀ । ସବୁ ପ୍ରକାର ବିଭେଦ ଓ ବିଦ୍ୱେଷ, ହୀନମାନ୍ୟତା ଓ ସଂଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣତାର ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

କାଳିଆର ବାଳଧୂପ

ରୋହନ ମହାପାତ୍ର
ମେକାନିକାଲ୍, ୨ୟ ବର୍ଷ

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର । ସେଦିନ ଆକୁଳ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରତ୍ନସିଂହସନ ଥରିଉଠିଥିଲା । ଦୟାମୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ସବୁକଥା ଜାଣିପାରିଲେ । ନଖାଇ, ନପିଇ ଜଣେ ଭକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି । ସେ ନିରବ ରହିବେ କିପରି ? ସେ ତ ଭକ୍ତ ବତ୍ସଳ ଭଗବାନ । ତାଙ୍କୁ ଯିଏ ଯେପରି ଡ଼ାକିବ, ସେ ସେହିପରି ରୂପରେ ଦେଖାଦିଅନ୍ତି । ଯଦି ସେଦିନ ବାଳୁତ ଭକ୍ତ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ପାଇଁ ନୃସିଂହ ବେଶରେ ଦେଖାଦେଇଥିଲେ, ତେବେ ଏ ଭକ୍ତ ପାଇଁ କାହିଁକି ନୁହେଁ !

ସେଦିନ ବଡ଼ସିଂହାର ପହୁଡ ପରେ ବଡପଣ୍ଡା ଘରକୁ ଫେରୁଫେରୁ ଅନ୍ୟମନସ୍କଭାବେ ଦୋଳମଣ୍ଡପ ସାହି ବଦଳରେ ଯାଇ ପହଂଚିଲେ ଚୁଡଙ୍ଗ ସାହିରେ । ସେଠାରେ ଦେବଦାସୀଙ୍କ ବିନୟ ନିବେଦନକୁ ଆଡେଇ ନପାରି ପ୍ରେମ ଆରଧନାରେ ରାତ୍ରି ବିତିଗଲା । ପରଦିନ ସକାଳୁ ଡେରି ହେବାରୁ ଭିତରଚ୍ଛ ମହାପାତ୍ରେ ତରବର ହୋଇ ଦେବଦାସୀ ରଖିଥିବା ସୁବାସିତ ଜଳରେ ମନ୍ତ୍ର ସ୍ନାନକରି ଉତରଦ୍ୱାର ବାଟେ ଆସି ପହଁଚିଲେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ । ସେପଟେ ଡେରି ହେବାରୁ ସମସ୍ତେ ବିତରଛ ମହାପାତ୍ରେଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥାନ୍ତି । ରାଜା ଆସିବା ସମୟ ହୋଇଗଲାଣି । ଠାକୁର ରାଜା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ପହଂଚିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପାଛୋଟି ନିଆଗଲା ରତ୍ନସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖକୁ । ଶ୍ରୀଜୀଉଙ୍କ ଅଙ୍ଗଲାଗି ଫୁଲମାଳ ରାଜାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇ ମଙ୍ଗଳ ଆଳତୀ ଦେଖିବାକୁ ଆବାହାନ କରାଗଲା । ମହାରାଜା ଶ୍ରୀନଅରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ବେକରେ ଥିବା ରତ୍ନ ହାରରେ ଏକ ଲମ୍ବା ବାଳ ଲାଗିରହିଛି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଭିତରଚ୍ଛ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ । ପଚାରିଲେ, ଏ କଣ ? ଏ ବାଳ ଆସିଲା କିପରି ?

ଭିତରଚ୍ଛ ଡରିମରି କହିଲେ ହଜୁର ! ସେ ପରା ଶ୍ରୀଜୀଉଙ୍କ ମସ୍ତକର ବାଳ । ଏହା ଶୁଣି ଗଜପତି ଜାଣିଲେ ଭିତରଚ୍ଛେ ମିଥ୍ୟା କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଆସନ୍ତା କାଲି ସକାଳ ଧୂପ ସମୟରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଶ୍ରୀଜୀଉଙ୍କ ତ୍ରିମୁଣ୍ଡ ବାଳ ଦେଖିବେ । ଭିତରଚ୍ଛ ମହାପାତ୍ରେ ବିସାଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଶରଣାଗତ ହେଲେ ଓ ନିଜ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଅନୁତାପ କରିବା ସହ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଭିତରଚ୍ଛେ ଆକୁଳରେ କହିଲେ ଆପଣ ଶରଣରକ୍ଷକ, ପତିତପାବନ ଦୟାମୟ ପ୍ରଭୁ ଥାଉ ଥାଉ ମୁଁ ଅନାଥ ହେବି ! କେତେ କାତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଗରୁଡ଼ସ୍ତମ୍ଭ ପଛପଟେ ଧାରଣାରେ ପଡିଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଭିତରଚ୍ଛେ ରାତିରେ   ଶୟନ କଲେ । ନିଶାର୍ଦ୍ଧରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କହିଲେ – ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନି ଭକ୍ତ ମୋର, ଧର୍ଯ୍ୟ ଧର, କାନ୍ଦ ନାହିଁ । କଳ୍ପତରୁ, ମୁଁ ତୁମ ମନସ୍କାମନା ପୁରଣ କରିବି । କାଲି ପ୍ରଭାତରେ ଠାକୁର ରାଜାଙ୍କୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ଦେଖାଇଦେବ ।

ଏହା ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖି ଭିତରଚ୍ଛେ ବସି ଉଠିଲେ, ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନମସ୍କାର କରି ନିତ୍ୟ କର୍ମ ସାରି ଦେଉଳକୁ ବାହାରିଲେ ସେବା ପୂଜା କରିବାଲାଗି । ତା’ ପର ଦିନ କାର୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ହେତୁ ଅବକାଶ ନୀତି ପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରାଧା ଦାମୋଦର ବେଶ ହେଲା । ସକାଳ ଧୂପ ସରିଲା ପରେ ଗଜପତି ଆସି ବଡଦେଉଳରେ ପହଂଚିଲେ ଭିତରଚ୍ଛ କଥାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାଲାଗି । ଏହି ସମୟରେ ଆସି ଭିତରଚ୍ଛେ ଗଜପତିଙ୍କୁ ଗର୍ଭ ଗୃହ ମଧକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ଶ୍ରୀଜୀଉଙ୍କ ତ୍ରିମୁଣ୍ଡରେ ବାଳ ଦେଖାଇଲେ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତ୍ରିମୁଣ୍ଡରେ ବାଳ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

ସୁସ୍ଥଜୀବନ ଦୀର୍ଘଜୀବନ

ସୌରଭ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ମେଟାର୍ଲଜୀ, ୨ୟ ବର୍ଷ

ଯେପରି ମାଟିପାଇଁ ବୃକ୍ଷ, ମେଘପାଇଁ ବର୍ଷା ଓ ଜୀବନପାଇଁ ପୋଷକ ଆବଶ୍ୟକ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟ ତଥା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥତା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରାଣୀଠାରୁ ଅନେକ ସଚେତନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ପ୍ରାଣୀମାନେ ନିଜର ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ ଅନେକ ସଚେତନ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ଶହେବର୍ଷ ପୂର୍ବର କଥା । ସେତେବେଳର ପ୍ରାଣୀ ଓ ମନୁଷ୍ୟ, ସେ ସମୟ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଆକାଶ ପାତାଳର ପ୍ରଭେଦ ରହିଛି । ସେତେବେଳର ମନୁଷ୍ୟ କଠୋର ପରିଶ୍ରମୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ବାହୁବଳରେ କର୍ମକରି ଫଳ ପାଉ ଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ପରିଶ୍ରମୀ ମଧ ଥିଲେ ଓ ସେତେବେଳେ ରୋଗବ୍ୟାଧି ବିଶେଷଭାବରେ ନଥିଲା । ଲୋକମାନେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରୁଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଣୀ ଉଭୟ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରି ନିଜ ପେଟ ପୋଷୁଥିଲେ । ନିଜ ନିଜ ଘର ବାଡ଼ିରେ ପନିପରିବା ମଧ ଅମଳ କରୁଥିଲେ । ନା ଥିଲା ରାସାୟନିକ ସାର ନା ବିଷ, କେବଳ ଜୈବିକ ସାର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପନିପରିବା ଓ ଶସ୍ୟସବୁ ବିଷମୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯାହାକୁ ଖାଇ ଲୋକମାନେ ଶକ୍ତି ପାଉଥିଲେ ଓ ଉତମସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମ୍ଧ ପାଉ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ରୋଗ ନୁହେଁ । ଗାଡ଼ି, ବାଇକ୍ ଓ ଯାନ୍ତ୍ରିକମଟର ନ ଥିଲା । ବାୟୁ ଦୂଷିତମୁକ୍ତ ଥିଲା । ଜୀବ ଜଗତ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଓ ବିଷାକ୍ତ ଜିନିଷରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଦୀର୍ଘ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ । ଏହାର କାରଣ ଥିଲା ପ୍ରାକୃତିକ ଜିନିଷ ଓ ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ । ଏହାସବୁ ସେତେବେଳେ ସୁଖଦାୟକ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁଏହି ଯୁଗଟି କଷ୍ଟ ଦାୟକ । ଅଭାବ ଓ ଅଜ୍ଞାନର ଯୁଗ ।

ଆଜିକାର ଯୁଗରେ ଯେଉଁଭଳି ଉନ୍ନତି ହେଉଛି, ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଶକ୍ତି ଓ ରାସାୟନିକ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି, ସେହିଭଳି ପ୍ରଦୂଷଣ, କର୍ମହୀନତା ଓ ରୋଗ-ବ୍ୟାଧି ଦେଖାଦେଉଛି । ଏ ଯୁଗ ଯେତେ ଉନ୍ନତ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ହେଲେମଧ ଏହା ଅନେକ କ୍ଷତିକାରକ ଅଟେ । ଲୋକମାନେ ଖାଦ୍ୟ ବଦଳରେ ବିଷାକ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିର ମାନବଜାତି ଯନ୍ତ୍ର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ ସେମିତି ନାହିଁ । ରୋଗରେ ପଡି ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି । ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣୀମାନେ ତଥା ମାଟିର ଉର୍ବରକାରୀ ଜୀବମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି ଓ ପନିପରିବା ଶସ୍ୟସବୁ ବିଷାକ୍ତ ହୋଇ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟିକରୁଛି । ଲୋକମାନେ ଆଗପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଆୟୁଷ୍ମାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜିନିଷ ଓ ମଟରଗାଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ବାୟୁ ପ୍ରଦୂଷଣ, ଜଳ ପ୍ରଦୂଷଣ ଓ ମୃତିକା ପ୍ରଦୂଷଣ ଆଦି ହେଉଛି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ବନ୍ୟଜନ୍ତୁ ଓ ଉଦ୍ଭିଦମାନେ ମରଣମୁଖରେ ପଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ସମୟରେ ଖରା, ବର୍ଷା ଓ ଶୀତ ହେଉନାହିଁ । ଉଦ୍ଭିଦମାନେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଜଳ ଓ ଅମ୍ଳଜାନ ଯୋଗାଇବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଭଲପାଇବା,ସ୍ନେହମମତା ହ୍ରାସ ପାଇବାକୁ ବସିଲାଣି । ସମସ୍ତେ ମୋବାଇଲ ଫୋନରେ ବ୍ୟସ୍ତ । କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା ଯେ, ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗ କାମ ସହଜ ଓ ସଳଖ କରିଦେଉଛି । ଯାହା କରିବାକୁ ବର୍ଷବର୍ଷ ଲାଗୁଥିଲା ତାହା ମାସକରେ ହେଉଛି । ଲୋକମାନେ ଶିକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଯାତାୟାତରେ ତଥା ଯୋଗାଯୋଗରେ ବହୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି ।

ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ଅତୀତଯୁଗ ଉତମ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନଯୁଗ ଖରାପବୋଲି କହିବି । ଏହା ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତିକୁ ମେଳ ଦେଉନି । ରୋଗ ଧିରେଧିରେ ବଢୁଛି । ପ୍ରାଣୀ ସମାଜ ଧ୍ୱଂସ ଆଡକୁ ଗତିକରୁଛି ।

ମାନବମାନେ ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି, ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଦିନେ ଏହାର କାଳସାଜିବ । ଧିରେ ଧିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯନ୍ତ୍ରର ଅଧିନ ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବେଠାରୁ

ସଚେତନ ଓ ସତର୍କ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେ ଆବଶ୍ୟକ କୃତ୍ରିମ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ନକରି ନିଜ ବାହୁବଳରେ କାମକରିବା ଭଲ । ନୂତନ ଆଶା ଉନ୍ମାଦନା କରିବା, ମୋବାଇଲରେ ବେଶି ସମୟ ନଦେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା, ସ୍ନେହକରିବା, ସର୍ବଦା ପ୍ରକୃତିକୁ ଆଦର କରିବା. ବୃକ୍ଷରୋପଣକରିବା, ଅଧିକ ତିକ୍ତଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ନାହିଁ, ପନିପରିବା ଖାଇବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଠିକ୍‌ସମୟରେ ଶୋଇବା-ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବଜାୟରଖିବା; ଯାହାଦ୍ୱାରା ସାରା ମାନବଜାତି ଓ ପ୍ରାଣୀମାନେ ରୋଗମୁକ୍ତ ହେବେ। ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବେ। ଠିକ୍ ସମୟରେ ସବୁଜିନିଷ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ଓ ପରିବେଶ ସନ୍ତୁଳନ ହେବ । ରୋଗବ୍ୟାଧି ଆମଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା । ସମସ୍ତେ ସୁଖଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବେ ।

ଲୋକମାନେ କ୍ଷଣିକ ସୁଖପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ନିଜ ହାତରେ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ହୋଟେଲ, ବାର ଓ ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ଆଧୁନିକତାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାପାଇଁ ଭାରି ତତ୍ପର । ଆମେମାନେ ଜାଣିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଏହି ସୁଖ ଦିନେ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେବ । ମଦ୍ୟପାନ ଓ ଧୂମ୍ରପାନ ଆଦିରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେବାଦ୍ୱାରା ଆମେ ଜାଣିପାରୁନେ ଯେ, ଧନ, ଆୟୁ, ଯୌବନ ଆଦି ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଭଗବାନ ଦେଇଥିବା ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନକୁ ଆମେ ଅଜ୍ଞାନତା ହେତୁ ଅବାଟକୁ ଚାଲିଯାଉଛୁ ।

"କୋଟି ଜନ୍ମର ପୂଣ୍ୟ ଫଳେ

ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ମହି ତଳେ ।" (ଭାଗବତ)

ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠଜନ୍ମ । ସେଇ ଜୀବନକୁ ଭଗବାନ କିଛି ଭଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଠନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ କୁଆଡେ ଯାଉଛେ କ'ଣ ପାଇଁ ଆସିଛେ କିଛି ବୁଝିପାରୁନେ । ଶରୀର ଏକ ଏପରି ମୂଲ୍ୟବାନ ସମ୍ପଦ ଯାହା ମଶାଣିର ଜୁଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଙ୍ଗରେ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଅପୂର୍ବ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରୂପକ ଧନର ଔଜଲ୍ୟତା ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ନିଜେ ନିଜ ହାତରେ ନିଜ ପାଇଁ ଶତ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

"ସୁସ୍ଥ ରୁହନ୍ତୁ, ସୁଖୀ ରୁହନ୍ତୁ ।"

Rose Garden
KIIT

କବିତା

ସ୍ୱାକ୍ଷରତା ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ

ମଧୁସ୍ମିତା ଶା

ଜେ.ଟି.ଏସ୍

ଆସ ମିଳିମିଶି ପାଠ ପଢ଼ିବା ଗଢ଼ିବା ସୁନାର ଦେଶ
ସଭିଏଁ ପଢ଼ିବେ ସଭିଏଁ ବଢ଼ିବେ ମୁଖରେ ଫୁଟିବ ହସ ।
ଉପବନ ହରେ କୁସୁମ ବିକଶି ବାସ ଚହଟାଉ ଥିଲେ
ରାଇଜ ମୁଲକ ଝଲସିତ ହୁଏ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ହେଲେ ।
ଅକ୍ଷର ସହିତ ପରିଚିତ ହୋଇ ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇବା ଯେବେ
ଅନ୍ୟାୟ ଅନୀତି ଶୋଷଣ ଲାଂଛନା ସମାଜୁ ହଟିବ ତେବେ ।
କେହି ରହିବେନି ଉପାସ ଭୋକରେ ଖଟିବେନି କେହି ବେଟି
ଦେଶାନ୍ତର ହୋଇ ଦାଦନ ଯିବନି ଛାଡ଼ି ତାର ଭିଟାମାଟି ।
ସାହାଯ୍ୟ ନାମରେ ନିରୀହ ଶିଶୁକୁ ଶିକ୍ଷାରୁ ବଂଚିତ କରି
ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥପାଇଁ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସପନ ଦିଅନ୍ତି ମାରି ।
ଶିକ୍ଷାପରା ଜନ୍ମଗତ ଅଧିକାର ବଂଚିତ ହେବାନି କେହି
ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଅନ୍ୟାୟେ ଲଢ଼ିବା ନିଜ କର୍ମ ସାଥେ ନେଇ ।
ସ୍ୱାକ୍ଷରତା ଆମ ସ୍ୱାଭିମାନ ପରା ଆଣେ ନବ ଜାଗରଣ
ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ଭରଇ ପିଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ।
କୁସଂସ୍କାର ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ହଟିବ ହୋଇବ ରାମ ରାଇଜ
ହିଂସାଦ୍ୱେଷ ଭୁଲି ପଢ଼ିବା ବଢ଼ିବା ଜାଣିବା କେତେ ଯେ ଚିଜ ।
ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇଲେ ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଦେବ ଚଉଦିଗ ଝଲସାଇ
ନିରକ୍ଷର ହେଲେ ଆମକୁ ଲୁଟିବେ କେତେ ମିଛ ଫନ୍ଦି କହି ।
ସୁନାରୂପା ଯେତେ ପାର୍ଥିବ ସଂପତି ଚୋରୀ ହୁଏ ବାଂଟି ହୁଏ
ବିଦ୍ୟାରତ୍ନପରି ଅମୂଲ୍ୟ ଧନକୁ କେହି କି ଚୋରାଇନିଏ ?
ଭଲ ବହି ଖଣ୍ଡେ ବଦଳାଇଦିଏ ଜୀବନର ମାନଚିତ୍ର
ଧୋକା ନଦେଇ ସେ ସହାୟକ ହୁଏ ଢ଼ିବାରେ ସଚରିତ୍ର ।

ସାକ୍ଷୀ

ସନ୍ଦୀପ କୁମାର ଦିକ୍ଷୀତ୍

ଜୁନିୟର ମେକାନିକ୍

ସାକ୍ଷୀ ରହିବାକୁ ଆଖିକି କହିଲି
ଆଖି କଲା ନାଇଁ ନାଇଁ
ମନକୁ କହିଲି ବୁଝିଯା ଟିକେ
ହୃଦ କାନ୍ଦେ କଇଁ କଇଁ ।
ଗହନ ବନରେ ସହନ ନ ହୁଏ
ବହନ କରିବା ପାଇଁ
ମରମ କଥାଟି ସରମ ତ ଲାଗେ
କାହାକୁ କହିବା ତହିଁ ।
କାଦୁଅ ଛିଟିକା ପାଣିକି ଫୋଟକା
ଭଉଁରୀ ଖେଳଇ ଯହିଁ
ଚଅଁର ପଡ଼ିଲେ ନଡ଼ିଆ ଗଛରେ
ହୃଦ ପରା ଧଇଁ ସଇଁ ।
ଭିନ୍ନ ପରିବାରେ ଘାଂଟଲୋ ବଉଳ
ଲୁଣରେ ସୁଆଦ ପରା
ଅସୁଆଦ ହେଲେ କଥାଟି ଜଟିଳ
କିଏ ମୁଣ୍ଡେଇବ ଗରା ।
ଘାଂଟପରି ପରା ହୃଦୟ ଭିତରେ
ଆଖିର ଇସାରା ଗୁଢ଼
ମନକୁ ସୁଆଦ କରିବାକୁ ଯେଣୁ
ବୁଝି ନପାରନ୍ତି ମୂଢ଼ ।
ଗୋଳେଇ ଘାଂଟେଇ ଛିଟିକା ମାଇଲେ
ଦେହରେ ମଇଳା ଲାଗେ
ଚତୁର ପଣରେ ରୋହି ଖସିଯାଏ
କେରାଣ୍ଡି ଜାଲରେ ଲାଗେ ।
ତେଣୁ ବୋଧହୁଏ ସାକ୍ଷୀ ହେଲାନାହିଁ
ଆଖି କଲା ନାଇଁ ନାଇଁ
ଗହନ ବନରେ ଭାବୁଛି ଏକାକୀ
ହୃଦ କାନ୍ଦେ କଇଁ କଇଁ ।

କୋଭିଡ୍ ମିଶା ଭବିଷ୍ୟତ

ଶଶୀ ଭୂଷଣ ବାରିକ,
୨ୟ ବର୍ଷ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍

ରାହୁ ଗ୍ରାସ ପରି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ
କରୋନା କରିଛି ଗ୍ରାସ
ଆର୍ଥିକ ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗିଗଲା
ଅର୍ଥନୀତି ହେଲା ହ୍ରାସ ।
ବଦଳି ଯାଇଛି ସମୟ ସ୍ରୋତରେ
ଦିଗହରା ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା
କେତେ ଡିଜିଟାଲ୍ କେତେ ଅନଲାଇନ୍
ଫେରୁନାହିଁ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ।
ଜ୍ଞାନ ଲୁଚିଗଲା ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରରେ
ଲାଜ କରେ ଏଠି ଡିଗ୍ରୀ
ତୁମ ସଟଡାଉନ୍ ତୁମ ଲକଡାଉନ୍
ଆମେ ସବୁ ଥିରେ ଏଗ୍ରୀ ।
ଉପହାର ଦେଲେ ମାସ୍କ ଆମକୁ
ପ୍ରତିବାଦ ପାଟି ଭିତରେ
ସେନିଟାଇଜର , ମୋବାଇଲ୍ ଦେଇ
ବନ୍ଦୀ ଆମେ ଚାରି କାନ୍ଥ ରେ ।
ଆଖି କାନ ଖୋଲି ବସିଅଛ
ମୁଗୁରା ପଛରୁ ଖୋଲା
ହାତୀ ପଶିଯାଏ ପିମ୍ପୁଡି ଯାଉନି
ସ୍କୁଲ୍ କଲେଜ ତାଲା ।
ଗାଈକୁ ମାରିଲେ ମଲୁ ସରକାର
ଗାଈ ମାରିଦେଲେ ମଲୁ
ଆମମାନଙ୍କର କୋଭିଡ୍ ଭବିଷ୍ୟ
ତୁମକୁ ସମର୍ପି ଦେଲୁ ।

ଶ୍ରାବଣ, ଫଗୁଣ, ପ୍ରେମ ଓ ପ୍ରଜାପତି

ସ୍ୱଦିପ କୁମାର ଲେଙ୍କା
୨ୟ ବର୍ଷ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍ ସାଇନ୍ସ

ରଙ୍ଗହୀନ ଫଗୁଣରେ ସାଥି ତୁମେ ମୋର
ଭରି ଦିଅ ସାତ ରଙ୍ଗ ପ୍ରୀତିର ସତର
ଫିକା ଲାଗେ ଏ ଫଗୁଣ ତୁମ ବିନା
ସାଥି ମୋର ।

ଏ ବର୍ଷ ବିନା ବର୍ଷା ଶ୍ରାବଣରେ
ହୋଇକି ପାରିବ ମୋର ମେଘ ମୟୂର
ହୋଇକି ପାରିବ ଗର୍ବ
ସମ୍ମାନ ଓ ଅଭିମାନ
ତୁମେ ମୋର ।

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ ଏଇ ଶ୍ରାବଣରେ
ମରିଚିକା ସବୁ ଲାଗେ
କେବେ ଯେ ଆସିବ
ଆସି କହିଦେଇ ଯାଅ
ସପନରେ ଅବା ଗୋପନରେ
ସାଥୀ ମୋର ତୁମ ବିନା
ରଙ୍ଗହୀନ ଏ ଶ୍ରାବଣ ଲାଗେ ।

ପ୍ରେମଟା ନିଶ୍ଚୟ ପରଜାପତିଟେ
ଶକ୍ତରେ ଧରିଲେ ଯାଏ ମରି
ଆଦର ସହିତ ଧରି ରଖିଥିଲେ
ତା ପରି କିଏ ହେବ ସରି ।

ବୃକ୍ଷ ହିଁ ଜୀବନ

ସାଇ ସୁଧା ମହାପାତ୍ର
୨ୟ ବର୍ଷ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍ସ

ଛୋଟ ବୃକ୍ଷଠାରୁ ମହାଦ୍ରୁମ ଯାଏ ସଭିଏଁ ଆମର ଜୀବନ
ବୃକ୍ଷ ମରିଗଲେ ଜୀବଜଗତ ମରିବ ଏ କଥା କାହିଁ ବୁଝୁନ ?
ବୃକ୍ଷର ବିନାଶେ ହେବ ସର୍ବନାଶ ଏ କଥା ପାଶୋରି ଦେଉଛ
ରାକ୍ଷାସ ପାଲଟି ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ବୃକ୍ଷକୁ ଛେଦନ କରୁଛ ।
ନଥିଲେ ବୃକ୍ଷ ହେବନାହିଁ ବର୍ଷା ସର୍ବେ ହେବା ଧରାଶାୟୀ
ତାର ଫୁଲ ଫଳ ଚେର ମୂଳ ଖାଇ କାଟନି ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇ ।
ସଂସାର ଜଳିବ ମରୁଡ଼ି ପଡ଼ିବ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଛାରଖାର
ମିଳିବନି ଆଉ ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଭାବ ହେବ ଜଳର ।
କାଟିଦେଲେ ଗଛ ଜଙ୍ଗଲ ହେବ କ୍ଷୟ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଯିବେ ମରି
ନଈ ନାଳ କୂଅ ପୋଖରୀ ଝରଣା ଶୁଖି ଶୁଖି ଯିବେ ସରି ।
ବାୟୁ ପ୍ରଦୂଷଣ କରିଥାଏ ହ୍ରାସ ମାଟିକୁ ଜାବୋଡ଼ି ଧରେ
ଏକ୍ଷୁଡ଼ିଶାଳରୁ ଜୁଇ ନିଆଁ ଯାଏ ସେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।
ଅମ୍ଳଜାନକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଏ ସେ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳକୁ ଶୋଷି
ମନ୍ଦିର ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ ନ କରି ଗଛ ଲଗାଇବା ମିଶି ।
କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାନି ଅଟ୍ଟାଳିକା ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ
ଅଳପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଗଛ ଲଗାଇବା ଜଗତର ହିତ ପାଇଁ ।
ଚାଲ ଲଗାଇବା ମିଳିମିଶି ଆମେ ବର ଆଉ ଓସ୍ତ ଗଛ
ଶୀତଳ ହୋଇବ ବାୟୁମଣ୍ଡଳଟି ରୋଗ ଶୋକ ହେବ ନାଶ ।
ଗଛଟିଏ ହୋଇ ଦେଉଛି ସେ ଯାହା ପାରିବାନି ସୁଝି କେବେ
ମଣିଷ ପରି ସେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ହେଲେ ବିନାଶିବ ସର୍ବାସର୍ବେ ।
ଭାଇଭଉଣୀ ବନ ମହୋତ୍ସବରେ ଶପଥ ନେବା ଆସ
ଗଛ ଲଗାଇ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀକୁ କରିବା ସଜବାଜ ।

ଆହେ ନୀଳାଚଳ ନାଥ

ରାଧେଶ୍ୟାମ ଦାସ
୩ୟ ବର୍ଷ, ସିଭିଲ୍

ନୀଳାଚଳ ଧାମେ ପ୍ରଭୁ ଅଛ ତୁମେ
ବୋଲାଅ ଜଗତନାଥ
ନୀଳଚକ୍ର ପରେ ଉଡାଉଛ ତୁମେ
ପତିତପାବନ ନେତ ।
ଦେଉଳ ଗମ୍ଭାରେ ରତନ ବେଦୀରେ
ବସିଥିଲେ ବି ମଉନେ
ନିମିଷେତ ଦେଖ ଏ ବିଶ୍ୱଜଗତ
ତୁମରି ଚକାନୟନେ ।
ପତିତପାବନ ହେ ବିଶ୍ୱ ଜୀବନ
ଜଗତ ମଙ୍ଗଳମୟ
ପଥର ଦେଉଳେ ଦାରୁ ଦିଅଁ ହୋଇ
କରୁଣା ପ୍ରକାଶୁଥାଅ ।
ଭାବର ଠାକୁର ଦୟାର ସାଗର
କୃପା ତୁମ ଆହେତୁକ
ଥରେ କୃପା ହେଲେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ
ତରିବି ଭବ ସମୁଦ୍ର ।
ଛନ୍ଦା ଛନ୍ଦି ବଡ ଜୀବନ ସଂସାର
ବୁଦ୍ଧି ବାଟ ଯାଏ ହଜି
ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ ଭରସା କରିଛି
ଦୟା କରିବେ ଶ୍ରୀପତି ।
ହେ କୈବଲ୍ୟ ଦାତା ଭାଗ୍ୟର ବିଧାତା
ଗତି ମୁକତି କରତା
ଶ୍ରୀପୟରେ ତବ ଶରଣ ପଶିଛି
ତୁମେ ମୋର ଆଶା ଭରସା ।

ମା ମମତାର ମୂଲ

ଲିପ୍ସା ମହାପାତ୍ର
୨ୟ ବର୍ଷ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍ସ

ମା' ତୁମ ଚରଣ ଛୁଇଁ କରୁଛି ମିନତି
ରହିଥାଅ ମୋ ଚାରିପାଖେ ନିତି ।
ମା' ସିନା ଜାଣେ ଦୁଃଖ ବେଦନା
କିଏ ବୁଝେ ଯେ ଆଉ
ମା' ସିନା ଢ଼ାଳେ ସେନେହ ଶରଧା
କିଏ କରେ ଜୀବ ଥାଉ ଥାଉ ।
ମା' ବିନା ଜୀଇଁବାର ମାନେ କିଛି ନାହିଁ
ମା' ଠାରୁ ଜଗତରେ ବଳି କିଏ ନାହିଁ ।
କି ସୁନ୍ଦର ଡାକ, ମା ଡାକଠାରୁ
ମଧୁର ନାହିଁ ଏ ଜଗତେ
ଅଧୁନା ଯୁଗରେ ମା ଡାକ ଛାଡ଼ି
ମମି ଡାକିଲେଣି ସମସ୍ତେ ।

ଜ୍ୟୋର୍ତିମୟୀ ପଣ୍ଡା
୨ୟ ବର୍ଷ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍ସ

ମା ତୋ ମୁହଁକୁ ଦେଖିଦେଲେ ଥରେ
ଅଶୁଭ ହୁଅଇ ଶୁଭ
ଏ ସାରା ଜଗତେ ତୋଅରି ପରି
କହ ଆଉ କିଏ ହବ ।
ତୋଅରି କଥା ମାନି ବାଟ ଚାଲୁଥିଲେ
କଂଟା ବି ହୁଅଇ ଫୁଲ
ତୋ ସ୍ନେହ ମମତା ତୋ ଗେହ୍ଲ ଆଦର
କିଏ କରିବ ତା ମୂଲ ।
ଆଜି ଶୁଭଦିନ ଅଳି ମୋର ପ୍ରଭୁ
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ମୁହିଁ ଜନମୁ ଥିବି ମୋ
ସ୍ନେହମୟୀ ମା କୋଳେ ।

ଗୁରୁ

ସୁଶ୍ରୀ ଦେବାଂଶୀ ସାହୁ
୨ୟ ବର୍ଷ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍ସ

ଅନ୍ଧାରରେ ଗୁରୁ ଆଲୋକ ଦେଖାନ୍ତି
ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦୀପ ଜଳାଇ ଦିଅନ୍ତି ।
ତାଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ମୂର୍ଖ ହୁଅଇ ପଣ୍ଡିତ
ସମାଜରେ ହୁଏ ଦିନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।
କ୍ଷମା ଅଟେ ଧର୍ମ ତାଙ୍କରି ଆଦର୍ଶ
ପୂରଣ କରିବା ଜୀବନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।
ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ତାଙ୍କର ଆଦେଶ
ହୋଇବା ଦିନେ ଏକ ଭଲ ମଣିଷ ।
ଗୁରୁଙ୍କୁ କେବେ ନ ମଣିବ ନର
ସେହି ଯେ ଅଟନ୍ତି ଚଳନ୍ତି ଈଶ୍ୱର ।
ଗୁରୁ ପାଦେ ମୋର ପ୍ରଣାମ ଅଶେଷ
ଆଶିଷ ଲଭିବି ଜୀବନ ହେଲା ଯାଏଁ ଶେଷ ।

ମୋ ଆଈ

ଦିବ୍ୟ ସ୍ମୃତି ସ୍ୱାଇଁ
ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍, ୨ୟ ବର୍ଷ

ଦୁନିଆରେ ମୋ ପାଇଁ ଭଲ ମୋହରି ଆଈ,
ତା ଠାରୁ କେହି ବଡ଼ ଆଉ ଜଗତେ ନାହିଁ ।
ଯେତେବେଳେ ଯାହା ମୁଁ କରଇ ଅଳି,
ଆଈ ମୋର ପୂରଣ କରେ ଭଳିକି ଭଳି ।
କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣିମୀ, ଦଶହରା ଆଉ ଅଟଇ ରଜ,
ଆଈ ଘରେ ମୋର ହୁଏ ବଡ଼ ମଉଜ ।
ଅତି ସେନେହରେ କରଇ କେତେ ପିଠା ପଣା ଖିରି,
ବୁଲାଇ ନିଏ ମୋତେ ସେ ତାର ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ।
ରାତିରେ ପାଖରେ ଶୁଆଇ ଗପ କୁହେ ସେ କେତେ,
ଆଈର ଆଦର ବିନା ନିଦ ଆସେନି ମୋତେ ।
ଛୁଟି ସରିଗଲେ ଆସେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ,
ଦୁଆରେ ଠିଆ ହୋଇଣ ଆଈ କାନ୍ଦେ କଇଁ କଇଁ ।
ସବୁବେଳେ ଆଈ ଆମର ଶୁଭ ମନାସୁଥାଏ,
ମନଦୁଃଖରେ ମୁଁ ବସିଲେ ମୋତେ ହସାଇଥାଏ ।
ଠାକୁର ଦିଅନ୍ତୁ ଆଈକୁ ମୋର କୋଟି ଆୟୁଷ,
ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ି ରଖିବି ମୋ ଆଈର ଯଶ ।

Kaleidoscope

Google Glass

Diptimayee Nayak
2nd year, E&TC

Google glass is a wearable computer that response to touch and voice commands. This is a prototype explorer version. Glass is a small, lightweight wearable computer with a transparent display for hands-free work. Google glass is wearable, voice and motion control android device that resembles a pair of eyeglasses and display information directly in the user's field of vision. Google glass offers an augmented reality experience by using visuals, audio and location - based input to provide relevant information.

One of the first confirmed features of Google glass is the ability to capture photos and videos. Simply say "ok glass, record a video". Google glass wearable smart glasses are a Google moon shoot technology. The product garnered considerable criticism with concern about its price, safety, and privacy. Google glass in part of the equation, smart watches, fitness trackers and even article of clothing are all embracing smart technology. Eventually, it will be as common as smart phones are today. This glass is now frequently used in the medical field including surgery. We can now with Google glasses record everything around us, and we can make sure that nothing is ever forgotten because everything is stored somewhere in Google servers or somewhere else".

Green Computing

Aditya Kumar Jha
2nd year, Computer Sc.

A green computing is the study of practice of Sustainability computing. There goals are similar to green chemistry.

Reduce the use of hazardous Materials, Maximize energy efficiency during the product's lifetime. And it is important for all classes of Systems, large scale data centres. It is used in networking and communications system. It is associated subsystems such as-Monitors printers and storage devices. Green computing is also known as green Information technology.

Green computing concepts of all possible Levels.

Green use - Minimizing the electricity Consumption of computers and their peripheral devices. And using them in an Eco - friendly Manner.

Green disposal - Disposing of recycling and unwanted electronic Equipment.

Green design- Designing servers, printers, projectors and digital devices.

Green Manufacturing - Minimizing waste during the Manufacturing of computers.

It is using the energy efficient Notebook Computers. It is used in Refill printers' cartridges. Day by Day the green Computing to the power Management features for controlling energy consumption.

Health is Wealth

Md. Ashik Hussain
2nd year, Electrical

"Not the piece of gold and silver, Health is the real wealth."

Health is wealth. There is nothing in our life that is more valuable than health. Without health, there is no peace, no success and no happiness. When we are ill, we do not want to work or play. The health robs us of a good sleep and an appetite.

Life becomes a burden for a person who is sick all the time. He feels tired of life and always complains about something or the other. But a person with good health enjoys his life. He never gets tired of work or play. He enjoys the beauty of the world and is happy with everything. He is able to work hard to make his dreams become a reality. He never complains and is always happy and cheerful. He may be poor, he may have to work very hard to earn his living, but when the richest man will envy him for his good health.

So, I believe that the Saying "Health is Wealth" is very true.

If I was a Book

C.Nibedita Swain
3rd year, Computer Sc.

One morning, I wake up and found myself converted into a book. I was astonished to see myself as a book. I found myself in shelf no - G340. I saw many others like me. I was very sad as he didn't read me. He read one book which was beside me 'Princess Diary'. Rest of the books started teasing me. No one was reading me.

After an hour, another sweet girl with two ponies came inside the library. While searching for books, she came near me. She slowly raised her two little hands towards me. She smiled and took me out of the dusty rack. She blowed and cleared me with her two little hands. Then she sat at a corner and read the title 'The Discovery of India'. She silently started reading me. It was9:00 p.m., the closing time of the library. I was read up to page 41. She folded me. Oh! No. What is she doing? She closed the book and kept it on rack 340. She went and switched of the light. I was afraid and shouted in the darkness.

Then, I heard my mom calling me, 'Nibedita...Nibedita'. Then I woke up and realized that it was a dream.

How To Achieve Success in Life

Rajesh Kumar Pradhan
1st year, Mechanical

Most cherished desired of any person is to achieve success. Success does not come as a readymade product; it is an outcome of a well-set goal, meticulously planned and sustained hard work and ability to solve problems on the way. In order to achieve success, one has to cross obstacle that come on the way. It does require long hours of imaginative hard work with ability to utilise the difficult situations to his advantage it also requires positive outlook, leadership qualities, tact and patience.

To obtain success a person must be able to lead his associates with a welcome gesture 'friends come let us work' instead of saying 'go and work'.

Success also involves the art of converting adversities into opportunities. One should also be able to turn the tide in his favour at any given point of time. One should also be able to visualise in advance the probable problems and he should have the ability to think of new strategies to solve the problems.

One should also do the right thing at a right time like the captain who steers the ship to shore. He should believe 'Nothing impossible to achieve with the qualities of a leader'.

Dr. Abdul Kalam says:
"Success does not in the Results, But in Efforts."

Teacher & Student

Hiranmayee Sai Swain
3rd year, Computer Sc.

In this world our country India is the only country where the relationship between a student and teacher has been continuing from more than 5000 year. A teacher doesn't do any hard work for his student; he only shows the right path to follow, removes the hidden darkness from the eyes of the students. The teacher shares their knowledge and teaches from their own experience to the students for helping them to remove fear and illiteracy from their lives.

The blessing of a teacher is always there, but to achieve that a student needs to design himself in such a manner. Without hardships, he may be a failure. Once he designs himself, ultimately God will come as a teacher to give blessing. He gives him teaching and enlightens his life. A teacher doesn't search for his students; he waits calmly for his arrival. Once, Swami Ramakrishna Paramahamsa said to Vivekananda, 'You made me wait for long. Finally, you are here.' From this instance we can know that a teacher and a student get attracted each other like a magnet. Lastly belief in God and huge respect for a teacher are the important factors in a teacher- student relationship. Achieving a good teacher isn't an easy task. After a lot of hard work, hardships and after lots of birth we can get him.

My Pleasure Trip

Priyadarshi Mohanty
3rd year, Electrical

It was a one-day pleasure trip. We knowingly did not fix the destination of our trip, started in the noon. We did not know by what means we had to travel. Be ready was our motto. So, we went on walking like Hercules or Don Quixote; we believed that we would meet some adventure on our way. At last, we reached Dadar. Be ready - said one of us and we boarded the train.

At Jogeswari, the train stopped. We had to get down catching another train. We did not wait for another train. We decided to visit the caves at Jogeswari. There were small but good caves. I saw them for the first time and wished to pass sometime there. We reached Borivali nearly about 5p.m. Athought passed through our mind to visit the Fort of Bassein, but on second thought we decided to visit the Conary Caves.

When we made inquiry about the caves, people laughed at us. We did not care for their laughter. We walked, strode, ran and crossed a stream. After some time, we reached the foot of the caves. Some of us were separated at the fork of two roads. Now the romance began. We lost our way. It was all a big forest which had no paths. We climbed up and up.

There was no end to our climbing. We shouted the names of our friends. But there was no response. There were some rocks I caught hold of a big stone and climbed with its help. The moment I left it down, it went. You can think how lucky I was. After half an hour I heard the cry of my friends. At last, we all met at the caves.

We hastily went round the caves Just then it grew dark. However, we saw the big cave with a great idol in it. We could not see the small caves. We also saw a hollow place. It was not yet very dark, some of us entered it. We found that water was falling from the top. We went to the right side. There we found a very big open cave once it was the place where the preachers preached the public.

We took our food and had a few minutes rest. We started on our return journey. This was the most romantic. It also proved adventurous. It was now night. We could not clearly see our way. No sooner did we cross the stream than we were confused and lost the path. We walked hand in hand. We were caught in a knotty thicket. We struggle to get out of it. The idea of death overpowered us. A lion, a tiger, a wolf, a serpent all danced before our eyes. Any of them would come at any time.

All of a sudden, we heard someone singing. We cried loudly for help. But the man at once stopped singing. We again lost hope of life.

Lo! We saw a fire at a distance. We dashed towards the fire. On nearer approach we saw the huts. But the dogs began to bark at us. We entered one of the huts. The owner of the hut showed the way to Borivali.

Culture & Tradition

Pokala Sindhuja
2nd year, Computer Sc.

India is a vast country which has different religions in different state and each religion is identified by their culture and tradition. Today India is so peaceful, colourful, rich and diverse nation because of its culture and tradition. Each citizen of India is mostly respected because of their culture and tradition. In today's generation it is so important that each and every person should know about their cultures and tradition and learn some values and ethics. Cultures and tradition are not a new thing; it is followed from our ancient period and we should respect that.

There has been a significant fusion of cultures between Buddhist, Hindus, Muslims, Jains, Sikhs and various tribal populations. Hinduism was originated from Vedas. So, all Hindu Scriptures have been scripted in the Sanskrit language. Jainism has an ancient origin and exists in the Indus Valley wherever other religion Buddhism originated through the teachings of Gautama Buddha. Like this, from different religions the culture and tradition is also originated. Tradition represents a critical piece of our culture. They help to form the structure and foundation of our families and religion. It plays an important role to describe and recognize ourselves. The people who visit India from other countries are mostly come to see our different cultures and tradition. They love our cultures and tradition. Because of our culture and tradition on today, India is respected more from others. To maintain this respect and dignity, we should always aware and give respect and importance to our own culture and tradition.

Kaolin

Dimensions

Sudoshna
1st year, E&TC

Honey!
You'll run through dimensions of life
And miles for an unseen paradise
Believe in the reality of powers
Beyond the universe and ourselves
And books straight out of shelves
Wonder about life from above
And what is it like here,
with your beloved?
You'll look at the sky and be jealous of
How it holds the stars
And them clouds, to ponder
what is like to just float around.
Honey!
You could think of it all
And run through the dimensions of life
But,
do you look at yourself in the morning
And wonder that you hold these eyes
no galaxy has ever had
And dreams yet so auric?
That there's life beyond
But nothing more euphoric than yours
you'll run through the dimensions of life
But this light, that beams out of your soul
You wouldn't find that
Anywhere even after millions of tries.

My Mother is My Life Line

Dibya Smruti Swain
2rd Year, Electrical

My mother is my lifeline,
She is my complete savior.
She does everything she can for me,
And for that I praise her.
She went without when I was younger,
So I could have a nice stuff.
My mother is my lifeline,
She is truly is my best friend.
She helped me through the good & bad,
She stayed there till the end.
She picked me up when I was down,
And wiped the tears away.
She will be there when I need her,
Every night every day.
My mother is my lifeline,
She is a completely shining star,
She has never made me feel alone,
No distance is too far.
She will travel to the moon & back,
If I say her to.
My mother is my lifeline,
This poem I write for you.

Drop of Love

Aurovind Bharat Sukumar
3rd year, Electrical

I embraced rain
like us, under the drops of love
when life feels light on our shoulders,
but just the two of us and the love
we adore.
Round the world, I saw you;
the stars in your eyes.
I felt love flow through me,
in colours, I never imagined to be.
Drops of love,
we were drizzled in.
my problems looked like a hushed place
I never knew.
Silence witnessing
woven tales in mind.
Can we swirl in this rain, for
hours in rewind?
Sometimes when I look up the sky with you,
I ponder how beautiful life could be.
as if the sky speaks of love.
you whisper hope,
I feel love infused in me.

Growing Old

Kaniz Lohara Yasmin
2nd year, Electronics

If you are young and healthy,
it's like an illusion.
We rarely think about losing our mobility,
We run and jump with great agility.
But God has made us to last but a Season,
He uses our weakness for his own good reason.
He said you now all must depend on me,
For strength to move, to hear and to see.
As your limbs grow stiff and your hair turns grey,
Your teeth are few and you lose your way.
Then I can use you mightily,
Cos it's none of you and all of me.
You forgot what you are saying,
Or what needed doing but with,
God's direction you will still be.
Pursuing all that he is asking you to do,
To fulfil his plan and purpose for you.
You are never too old,
So long as you're ready to share his word.
He said the best is yet to be,
Just sit back and rest in me.
Let my presence shine through your wrinkly face,
Let your words and actions be full of my grace.
Then other will know how good it can be,
To be vital Part of God's Family.

If Death Do Us Apart

Ryan Christopher Druart
2nd year, Electronics

If death do us apart, stay strong
since I lost my heart.
My parts of you in the soil it goes, but
the one, in you still grows.
If time is less with us, let's dance in the moon light to the song we love.
Hold me close and let's close our eyes,
it hurts to leave you all behind under
This atmosphere of blood that
flows in its breeze, along the hailstorms
that Freezes our sheets, but know
that I loved you more than you know.
Just keep my heart and you won't be alone.

If deaths do us apart,
don't you tear up a lot?
I hope my rainbow shines its colours on your thoughts.
I hope you find a man who's gentle and kind.
I hope he loves you;
I hope he shines,
On your soul just like the way I did
Your face at the brightest was the most amazing thing.
Your smile is what I'll see up from my world,
In the afterlife, I hope I would go.

If deaths do us apart,
like the dust my soul shall rise
In sheets of white and broken eyes,
I would let this body die.
Dress me up in black clothes and put me in my favourite shoes
Lay me in my casket of roses
and careful with my body that loose.
I know it hurts but I'm hurting more
to leave your smiles behind
I can never see those happy chuckles and
all your hopeful lies
I hope you go back home and
settle up our bed
I know you won't sleep there anymore
but just lie for a while instead.

If deaths do us apart,
I know your crying right now
I kept this letter inside my sweater for you to read aloud
Tell our moms I loved them and
tell your dad he is the best.
Tell our mates I'll miss the drinks and
drives and things before my death.
My shirts are yours now and so is my scent on them.
I know you loved it and I hope it stays awhile on them.
Remember when I said "Love, you will never know what you mean to me".
U were always my calmness in the midst of a rough sea.

DECLARATION

Title of the Magazine:	:	KARMAKAARA
Language	:	Odia, English, Hindi
Place of Publication	:	KIIT, Bhubaneswar
Mode of Publication	:	e-magazine
Periodicity	:	Yearly
Year of Publication	:	2021
Publisher’s Name	:	KIIT Polytechnic
Address	:	KIIT, Bhubaneswar
Chief Editor’s Name	:	Dr. Sukalyan Das
Nationality	:	Indian
Address	:	KIIT Campus-2, Bhubaneswar-24

I hereby declare that the above statements are true to the best of my knowledge and belief. If any writer in this magazine has copied his/her article then he/she will be responsible for that. In spite of our best and sincere efforts, we regret for any kind of mistake in our “KARMAKAARA ”

Dr. Sukalyan Das

Proud Moments of Our FOUNDER

Wishing Birthday wishes to His Excellency Prof. Ganeshi Lal, Hon'ble Governor of Odisha

Presenting my first book "Neelimarani : My Mother My Hero" to Hon'ble CM of Odisha Shri Naveen Patnaik

Foundation Ceremony of Establishment of Indian Institute of Law (IIL) at KIIT

Receiving the Business Eminence Award by Dharitri and Orisapost from Hon'ble Minister for Petroleum & Natural Gas and Steel, Shri Dharmendra Pradhan

Felicitated by Odisha Olympic Association, Odisha Athletic Association and Odisha Volleyball Association for our contribution to sports in Odisha and India and being elected as the President of the Volleyball Federation of India

MY MOTHER MY HERO

An inspiring book by Prof. (Dr.) Achyuta Samanta

Release of book MY MOTHER MY HERO by Sri M. Venkaiah Naidu , Hon’ble Vice President of India in the august presence of Prof. Ganeshi Lal ,Hon’ble Governor of Odisha

Follow us

URL: www.kp.kiit.ac.in, Email: kpkiit@kp.kiit.ac.in

@polytechnic-kiit @kp.kiit polytechnickiit